

[CEKLARSKI *ai*

N sg n ceklarski(e).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVIII w.

Przymiotnik od „ceklarz”; należny pachołkowi miejskiemu; lictorius Cn: Sportule funt falaria apparitorum. Myto ceklárłkie y oprawcow. Cervus 321v.

MK